

1989 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய காட்சி சாலை பற்றிய கேள்வி. உயிர் இழந்தவர்களுடைய காட்சி சாலை பற்றிய கேள்வி அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்].

2. உரிமைப் பிரச்சினை

முதல் அமைச்சர் மற்றும் சென்னை நகரக் காவல்துறை ஆணையர் மீது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கீழ்க்கண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினை பற்றி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மீதும், சென்னை நகரக் காவல் துறை ஆணையர் மீதும் அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு, திரு. எஸ்.ஆர். இராதா, திரு. கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர். இராமச்சந்திரன், திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த், திரு. ஆர். அண்ணாநம்பி, திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன், திரு. குமரி அனந்தன்.

இது எவ்வாறு அவை உரிமை மீறிய பிரச்சினையாகும் என்பதைக் குறித்து மிகச் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்குமாறு வேண்டுகிறேன். முதலில் திரு. குமரி அனந்தன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினை குறித்த தீர்மானத்திற்குக் காரணங்கள் கூறி, எந்த வகையிலே இது உரிமை மீறல் என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தினுடைய பெருமையைப் பற்றி நான் இங்கே சொல்ல வேண்டியது இல்லை. அவைகள் பல இருப்பினும், அவைகளிலே தலைசிறந்த அவை எனப் புகழ்பெற்ற இந்த அவையிலே உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றவர்கள், தங்களுடைய கடமையினைச் சரிவர ஆற்றுவதற்கு துணை செய்கிற சூழ்நிலை எந்த நேரமும் இருக்க வேண்டும் என்பதனை மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களும், ஆளுகின்ற பொறுப்பில் இருக்கிற முதல்வர் அவர்களும், எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்களும் அத்தனை பேர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மார்ச் 28]

நான் கொடுத்திருந்த உரிமைப் பிரச்சினையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களுடைய அரசியல் ஆலோசகர் திரு. நடராஜன் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதும், அவருடைய வீடு சோதனை இடப்பட்டதும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வீடு சோதனை இடப்படுகிறது. சோதனை இடப்படுகிற நேரத்தில் அது யாருடைய வீடு என்று பார்க்கிறபோது அமைச்சருடைய அந்தஸ்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய வீடாக — எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய ஆலோசகருடைய வீடாக இருக்கிறது.

(முற்பகல் 9-20)

எனவே நமது சபாநாயகர் அவர்களுக்கு, அந்தத் தேடுதல் முயற்சியிலே ஈடுபடுகின்ற அதிகாரிகள் இப்படி நாங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆலோசகருடைய வீட்டிற்கு சோதனையிடச் செல்கிறோம் என்ற தகவல் சொல்லப்பட்டதா அல்லது சொல்லப்படவில்லையா என்பது தெரியவில்லை. உள்ளே நுழைந்து தேடுதல் முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறவர்கள் கண்டுபிடிக்கின்ற பல பொருள்களிலே டாக்குமெண்ட் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு கிடைக்கின்ற ஆவணங்களையும் எடுக்கிறார்கள். அந்த ஆவணங்களை எடுக்கின்ற நேரத்திலே இது எவ்வளவு விரைவாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும் நாம் சற்று பின்நோக்கிப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒருவர், மாதத்தினுடைய முதல் தேதியிலே நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றி 18-ந் தேதி புகார் கொடுக்கிறார். அந்த 18-ந் தேதியே உடனேயே விரைவாக வெகு வேகமாகச் செயல் தொடங்குகிறது. அதனுடைய அடிப்படையிலே வீடு சோதனை இடப்படுகிறது. சோதனையிடப்படுகிற நேரத்தில் அங்கே ஒரு உறை, மூடிய உறை, சீல்ட் கவர், ஒட்டி மூடப்பட்ட உறை ஒன்று கிடைக்கிறது. அதிலே மேலே எழுதியிருக்கின்ற முகவரி மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களுடைய பெயரிலே இருக்கிறது. சபாநாயகருடைய பெயரிலே ஒரு உறை இருந்தவுடனேயே, அது, எதற்காக அந்த வீடு சோதனையிடப்படுகிறதோ அதற்குச் சம்பந்தம் உடையது அல்ல என்கின்ற காரணத்திற்காக விட்டிருக்கலாம். ஒரு வேளை அதிலே கூட ஏதாவது இருக்குமோ என்று சோதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அந்த அதிகாரிகளுக்கு இருந்திருக்குமேயானால், அவைத் தலைவருடைய பெயரிடப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தாலே அதை அவைத் தலைவருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்றாவது சிந்தித்து இருக்கலாம். இப்படி உங்களுடைய பெயரிலே கிடைத்திருக்கின்ற காரணத்தாலே அதனை நாங்கள் திறந்து பார்ப்பதற்கோ, மற்றவைகளுக்கோ உங்களுடைய அனுமதியை நாங்கள் வேண்டுகிறோம்

1989 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

என்றோ, ஆலோசனையை வேண்டுகிறோம் என்றோ அவைத் தலைவருடைய அனுமதியைக் கேட்டிருக்கலாம். ஒரு கடிதம் முக்கியமானதா இல்லையா என்பது அது யாருக்கு எழுதப்பட்டது. யாரால் எழுதப்பட்டது என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. யாருக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டு இருக்கின்ற, இந்த சட்டமன்றத்தையே ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற மூத்த தமிழ்க்குடிமகனுடைய பெயர் அங்கே இருக்கிறது. எனவே, எந்தக் குடிமகனாக இருந்தாலும், அனைவரையும் பாதுகாத்து அவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற, சட்டத்தை இயற்றுகின்ற இந்த சட்டப் பேரவையினுடைய அவைத் தலைவராக இருந்து கொண்டிருக்கின்றவருடைய பெயர் அங்கே இருக்கின்றபோது உடனே ஒரு மரியாதை கலந்த, ஒரு அச்சம் கலந்த ஒரு நிலை அவர்களுடைய நெஞ்சத்தில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஒரு பயபக்தியோடு அதனை அவர்கள் அணுகியிருக்க வேண்டும். அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு அந்த அளவுக்கு அவர்கள் மரியாதை கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதனைக் கொடுக்கவில்லை என்பதோடு அதனை எழுதியது யார் என்று பார்க்கின்றபோது ஒரு தொகுதியிலேயிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர், அந்த மக்களுடைய பெரும்பான்மையான வாக்குகளைப் பெற்றவர், அதுமட்டுமல்லாது அப்படிப்பட்ட பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு எதிர்க் கட்சித் தலைவராகவும் மந்திரி அந்தஸ்தை உடையவராகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.

எனவே, இந்தக் கடிதம் இரண்டு வகையிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக ஆகிவிடுகின்ற நேரத்திலே போலீஸ் துறையினர் மகஜரிலே காட்டியிருக்கின்றார்கள். காட்டிய பொருள் என்று சொல்லுகின்ற காரணத்திற்காக நீதிமன்றத்திலே கொடுத்து இருக்க வேண்டும். அதையும் செய்வனில்லை. திறந்து பார்த்து இருக்கிறார்கள். அதிலே கடிதம் இருந்தது என்பது தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கடிதம் இருந்தது. அதுவும் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் எழுதிய கடிதம் இருந்தது. சபாநாயகருக்கு எழுதிய கடிதம் இருந்தது என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலே, உறையிட்டு மூடிய உறைக்குள்ளே இருந்தது என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலே இரண்டு முரண்பட்ட செய்திகள் வருகின்றன. அது மூடியது அல்ல; ஸ்டெப்பிள்ஸ் அல்லது பின்னாலே குத்தப்பட்டது என்று நினைக்கின்றார்களா அல்லது அதிலே ஒரு இயந்திரத்தின் மூலம் கம்பியடித்தது என்று சொல்கிறார்களா என்று எதை வைத்துப் பார்த்தாலும், மூடிய கவர், மூடிய உறை, சீல்டு கவர் என்பதற்கு மாறுபட்டு இருக்கிறது. ஆக ஒரு முரண்பாடு அங்கே இருக்கிறது. அந்த முரண்பாடு வருவதற்குக் காரணம் என்ன? அந்த முரண்பாடு ஏதாவது நோக்கத்தோடு இங்கே சொல்லப்படுகிறதா? உண்மையிலே அப்படி அல்ல என்று சொல்லத் தூண்டுகிறதே.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மார்ச் 28]

அதைப்போல கடிதம் என்று எப்போது சொல்லிவிட்டார்கள்—போலீஸ்காரர் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார் அதை கடிதம் என்று, அது போட்டோ நகலாக மாறியது எப்படி? அது போட்டோ நகலாக மாறுகிறது என்றால் முதலிலே ஒரு போலீஸ் அதிகாரியோ, ஏதோ ஒரு அதிகாரியோ கமிஷனருக்கு அடுத்த நிலையிலே கீழ்ப்படியிலே இருக்கின்றவர் எழுதிய ஒன்று, மேற்படியிலே இருக்கின்ற யாராவது சொன்ன காரணத்தினாலே அது போட்டோ நகல் என்று ஆகிறதா? அப்படியேதான் இருந்தது என்று சொன்னால், அந்தக் கடிதம் என்று எழுதப்பட்டிருந்த கடிதம் எப்படி சபாநாயகருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது? தானாகப் போவதற்கு இயலாது. தானாகப் போவதற்கு முடியாத ஒரு கடிதம் எப்படிப் போயிற்று? யார் கொண்டு கொடுத்தார்கள்? ஒரு வாழ்த்துத் தந்தியினைக் கொண்டு போகின்ற ஒருவரிடம் கூட கையெழுத்து போட்டுத்தான் அந்த தந்தியினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றோம், 'நாம் பெற்றுக்கொண்டோம்' என்பதற்கு அடையாளமாக; அதைப் போஸ்ட்மேன் கொடுத்தார் என்பதற்கு அடையாளமாக. இங்கே போலீஸ்மென்தான் போய் இருக்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் எப்படி போஸ்ட்மேன்-ஆக ஆனார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஆக, காவல்துறையினர் தபால்துறையினராக மாறி இருந்தார்களா? அல்லது கடிதம் எப்படிச் சென்றது?

நிச்சயமாக, தபாலிலே வரவில்லை என்பது, நமது மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே பின்னாலே தெரிவித்த பல செய்திகளிலிருந்து தெரிகிறது. யாரோ கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள் என்று சொல்லுகிற செய்தியாக இருக்குமானால், கொண்டு வந்து கொடுத்தவர், கொடுத்த கடிதத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தைக் கருதி, கையெழுத்துப் பெற்றுத்தானே கொடுத்திருப்பார்? அப்படிக் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்திருந்தார் என்றால், கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தது யார்? அப்படிக் கொடுக்கின்ற நேரத்திலே, அந்த நேரத்திலேயே நமது மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் 'The genuineness of the letter'—அதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இது எப்படி இங்கே வந்து சேர்ந்தது என்ற விசாரணையை அவர்களிடம் நடத்தினாரா என்று நமக்கு தெரியாது. ஆனால் அந்தக் கடிதம் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களுடைய கையாலேயே எழுதப்பட்டது என்பதனை சபாநாயகர் ஒரு முறைக்குப் பலமுறை இங்கே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஆக, நடராஜன் வீட்டிலிருந்து எடுத்த அந்தக் கடிதம் எப்படி அங்கே போய்ச் சேர்ந்தது என்பது மர்மமான முறையிலே இருக்கிறதே, யாரோ என்று சொல்கிற ஒரு நிலை இருக்க வேண்டுமா? நாம் அதை யார்தான் கொடுத்தார் என்று சொல்கிற நிலை அதற்கு இருக்கவேண்டாமா? அப்படிக் கொடுத்திருந்தாலும்கூட 35-வது அமென்ட்மென்ட் மூலம் அப்படி ஒரு கடிதம் கைப்பட

1989 மார்ச் 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

எழுதியிருந்தாலுங்கூட, ஒரு படிவத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்; ஒரு பார்மட் என்று சொல்கிற படிவத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் படிவத்தில் இருந்ததா என்பதனையும்—அந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறதே, எந்தச் சூழ்நிலையில் எழுதப்பட்டது என்பதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு நான் போகவில்லை என்றாலும்—அந்தக் கடிதம் இங்கே வந்ததே, இப்போது கடிதத்தினுடைய உறை, அந்தக் கடிதம், அது தொடர்பான ஆவணங்கள் அத்தனையும் இங்கே அவையிலே வைக்கப்படுமா? அவையிலே வைக்கப்படவில்லையென்று சொன்னால்கூட, சபாநாயகர் அவர்களுடைய அறையிலே வைக்கப்படுமா? அப்படி வைக்கின்ற ஒரு நிலை வருகிறபோது, உங்கு இருக்கின்ற கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனை பேரும் அதனைப் பார்வையிடுவதற்குரிய வாய்ப்பு ஏற்படுமோ! ஒரு ஆவணம் என்பதனை சாதாரணமாகக் கொடுத்து விடமுடியுமா?

நான் மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களுடைய அனுமதியினைப் பெற்று, இதனை இங்கே இரண்டு வரிகளில்—அதிகமாக நான் படிக்கவில்லை—இரண்டே வரிகளில்—இதனுடைய தலைப்பு—‘பிரிவினெஜஸ் டைஜஸ்ட்’—வால்டும் 33—அக்டோபர் 1988—நம்பர்-2—இதிலே சுருக்கத்தை மட்டும் படிக்கிறேன். காலத்தின் அருமை கருதியும், அவர்கள் அனுமதித்த அந்த நேரத்தை நான் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடும்.

“Privileges Digest”—Vol. 33—October 1988—No. II—

Request from Central Bureau of Investigation for handing over original letters and telegrams addressed to the Speaker, Lok Sabha by a Member of Lok Sabha and a Member of Rajya Sabha :—

The Committee recommended that the three documents which were available in the Lok Sabha records could be inspected and photo-copies thereof taken by the Central Bureau of Investigation, if so desired.

House agreed with the report of the Committee and the photo-copies of documents were made available to the Central Bureau of Investigation.

திரு. தங்கராஜ் என்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர், பாராளுமன்ற சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தை, எங்களுக்கு வேண்டும் என்று கேட்ட நேரத்தில், கேட்டது யார்? ‘சென்டிர்ல் பீரோ ஆப் இன்வெஸ்டிகேஷன்’—சி.பி.ஐ. கேட்கிறது. சி.பி.ஐ. கேட்கின்ற நேரத்திலேகூட, ‘நீங்கள் இதனை இங்கே வந்து பார்வையிடலாம்; வேண்டும் என்றால் இங்கே போட்டோ காப்பி

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1989 மார்ச் 28]

எடுத்துக்கொள்ளலாமே தவிர, இதனைத் தர இயலாது. நீங்கள் இதனை நீதிமன்றத்திலே வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டாலொழிய, அதையும் முறைப்படி கேட்டாலொழிய நான் உங்களைக் கைக்கு அதைத் தரமுடியாது' என்று எழுதுகிறார்கள்.

மீண்டும் அந்த வேண்டுகோள் வருகிறது அந்தப் போலீஸ் அதிகாரியிடமிருந்து. அதற்கும் பதில் எழுதுகிறார்கள் :

"Request from the Deputy Inspector-General of Police and Superintendent of Police, Central Bureau of Investigation, Special Investigation Cell No. II New Delhi for handing over the original letter, dated 25 h February 1988 addressed to the Speaker, Lok Sabha by a Member and certain other documents :—

Committee held that there was no reason to change the views expressed by them in the First Report relating to the recommendation made by the Committee on Privileges in their First Report, viz., that the original documents may not be handed over *I repeat, the original documents may not be handed over—unless the same may be required to be produced in a Court of Law.

House agreed with the Report."

(முற்பகல் 9-30)

அது 'கோர்ட் ஆப் லா'-வுக்கு, நீதிமன்றத்திற்குத் தேவை என்றால், மட்டுமே, அது தேவை என்பது சரிதான் என்று நமது அவைத் தலைவர் ஒத்துக்கொண்டால் மட்டுமே அது கொடுக்கப் படுமே தவிர, போலீசுடைய பரிசோதனைக்கோ, பரிசீலனைக்கோ, ஆய்வுக்கோ கூட அந்த ஒரிஜினல் கடிதம் கொடுக்கப்பட... மாட்டாது என்று சொன்னால், இங்கே போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்த ஒரிஜினல் கடிதத்தை எப்படி கையாண்டு இருக்கிறார்கள்; அதனுடைய புனிதத்தைப் பற்றி அவர்கள் என்ன எண்ணியிருக்கிறார்கள்; அந்தக்கடிதம், உண்மையிலேயே கையால் எழுதப்பட்ட அந்தக் கடிதம் அவைத் தலைவருக்கு என்று எழுதப்பட்ட அந்தக் கடிதம் அவைத் தலைவருக்கு அனுப்புகின்ற நோக்கத்தோடு வைக்கப்படவில்லை. எழுதியது எல்லாம் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று இல்லை. ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக முனைந்து நாம் செய்கிற போது அதை முற்றும் முழுமையாக நிறைவேற்றித்தான் தீரவேண்டும் என்று யாரும் கட்டாயப்படுத்த முடியாது.

1989 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

ஒருவருக்கு 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு செக்—காசோலையை எழுதி வைக்கிறோம் என்று வையுங்கள். ஒரு போலீஸ் அதிகாரி சோதனையிடுகிறார். காசோலையைக் காண்கிறார், ஒகோ, ஒகோ ராமசாமிக்கு 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு காசோலை எழுதப் பட்டிருக்கிறது. எனவே ராமசாமிக்கு இந்த 10 லட்சம் ரூபாய்க் கான காசோலையை கொண்டு போய்க் கொடுத்து விடலாம் என்று அவர் முடிவு எடுக்கலாமா? அது என்ன? ஏது? ஏன் எழுதப்பட்டிருக்கிறது: இது நமக்குச் சம்பந்தம் இல்லையே என்று தானே விட்டுப் போகவேண்டும். அதனை விட்டு எடுத்துக்கொண்டு போய் கொடுப்பது எப்படி? சரி எடுத்துக்கொண்டுபோய் கொடுத்த உடனே ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய கடிதம்; யார் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள் என்று வெளியே சொல்ல முடியாத நிலையில் ஒரு கடிதம் வந்தது, ராஜினாமா கடிதம் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது என்று எந்த வகையில் சபாநாயகருடைய அலுவலகத்திலிருந்து தகவல் வெளியே வருகிறது? அது ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது என்று சொன்னால், அதற்குப் பின்னால் என்ன செய்து இருக்கிறார்கள் என்று படிப்படியாகப் பார்க்கிறபோது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது எந்த வகையில் நியாயம் என்பதை நான் முதலில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் விதி சரியாகச் சொல்கிறது; ஒரு கடிதம் அந்தப்படிவத்தில் இருக்கவேண்டும், அந்தப் படிவத்தில் இருக்கவேண்டும் என்பது மட்டும் அல்லாது வடிவத்திலும் இருக்க வேண்டும். அந்த வடிவத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்லாது அது உள்பூர்வமாக எழுதப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். உள்பூர்வமாக இருக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்லாது அதைக் கொடுப்பதற்கு நேரில் வரவேண்டும்; அப்படி நேரில் வரவில்லை என்று சொன்னால் உங்களுக்குத் தெரிந்து நீங்கள் கடிதம் அனுப்பித் தான் வந்ததா என்று கடிதம் எழுதி கேட்டு விளக்கம் பெற்று அதன்பிறகு தான் அந்த ராஜினாமா ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக முடிவு செய்யவேண்டும். இல்லை என்றால் அந்த உறுப்பினரை அழைத்து இது நீங்கள் உங்களுடைய மனப்பூர்வமாக விரும்பி எழுதப்பட்டதா? இப்படி கேட்கவேண்டும்; இது நீங்கள் விரும்பி கொடுத்து அனுப்பியது தானா அல்லது கொடுத்தது தானா என்று கேட்கவேண்டும். இந்த இரண்டையுமே கேட்காமல் அந்த ராஜினாமா உடனே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்று அறிவிப்பதற்கு காரணம் என்ன? அந்த ராஜினாமா என்று சொல்லுகின்ற கடிதம் எப்படி வந்தது என்ற ஒரு வினாவை நான் தொடுத்தேன்.

அந்தக் கடிதம் வந்த நாள் ஒரு விடுமுறை நாளாக இருந்த போதிலும், அலுவலகப் பணி நேரம் முடிந்தநேரமாக இருந்த போதிலும் மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் கடல் கடந்து வாழ்கின்ற தமிழர்கள் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற—ஒரு பெருமைக்குரிய தலைவரைப் பாராட்டிக்கொண்டு—இருக்கின்ற பாராட்டு விழாவில் கலந்து இருக்கின்ற நேரத்தில் முதலமைச்சர் அழைப்பு அங்கே போலீஸ் ஒலிபெருக்கி மூலம் வந்து, சபாநாயகர்

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1989 மார்ச் 28]

நேரில்சென்று தானே பார்வையிடுகின்ற நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது, அது எப்படி ஏற்பட்டது? மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே நாம் பக்கத்தில் பக்கத்தில் இருந்த காரணத்தால் நான் அதைச் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொன்னால் நான் ஒரு குற்றத்தைச் செய்தவன் ஆவேன். நீங்களே ஒலிபெருக்கியில் அதைத் தெரிவித்தீர்கள், முதலமைச்சர் அழைக்கிறார் என்று. அதைப் பத்திரிகைகளில் மறுநாள் பிரசுரித்தார்கள். நீங்கள் இந்த அவையினுடைய தலைவர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் மிகச்சிறந்த மரியாதை கொடுக்கிறேன். ஆளுகின்ற பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்கள் அவர்கள். ஆனால் அவர் இந்த ஆளுகின்ற பொறுப்பில் இருக்கின்ற முதலமைச்சராக இருந்தாலும் இந்த அவையைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையிலேயே உங்களை நம்பித்தான் அவையில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். உங்களுடைய பாதுகாப்பை நம்பித்தான் இந்த அவையில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே உங்களை அவர் அழைத்தார் என்று சொல்லுகின்ற செய்தி எங்களுக்குக் கொஞ்சம் மன வேதனைப்படுவதாகத் தான் இருந்தது. ஒருவருக் கொருவர் பேசுவதிலே தவறு இல்லை.

ஆனால் நீங்கள் அவைத் தலைவராக இருக்கின்ற காரணத்தால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு எந்த வகையில் பெருமைக்குரியவராக இருந்தாலும் அந்த ஆசனத்திற்குரிய மரியாதையின்படி அவர்கள் உங்களை வந்து பார்க்கவேண்டும் என்பதுதான் நியாயமே தவிர நீங்கள் அவர் அழைத்துச் சென்று பார்க்கக்கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய பணிவான வேண்டுகோள். எந்தச் சூழ்நிலையில், அவ்வளவு அவசரம்; அவ்வளவு விரைவு; அவ்வளவு வேகம்? உடனே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது ராஜினாமா என்று சொல்லுவதற்கு என்ன காரணம்? அப்படிச் சொல்லவேண்டிய தேவை ஏன் ஏற்பட்டது? சரி, அடுத்தாற்போல் இது பரிசீலனையில்தான் இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் எப்படிச் சொல்கிறார். மறுநாள் பத்திரிகைகளில் செய்தி வருகிறது, இது பரிசீலனையில்தான் இருக்கிறது என்று. பரிசீலிக்க வேண்டியது நீங்கள். முதலமைச்சர் உட்பட இந்த அவை. இந்த அவைக்கு முன்னால், 'பிரைமா பேசி' என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு எல்லாம் இதிலே போகாமல் அந்த genuineness இருக்கிறதா என்று பார்த்து நீங்களே முடிவு செய்யலாம். அப்படி இருக்க இது பரிசீலிக்கப் படுகிறது என்று முதலமைச்சர் எப்படிச் சொன்னார்? அப்படிச் சொல்லுகின்றபோது இதுவரை மீறப்பட்டது ஒரு அவை உறுப்பினருடைய உரிமை; இதுவரை மீறப்பட்டது ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய உரிமை; இப்போது சபாநாயகருடைய உரிமையே மீறப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, சபாநாயகருடைய உரிமை மீறப்படுகின்ற காரணம் என்ன? இப்படி ஒரு சூழ்நிலை உருவாவானேன்? இதுவரையிலும் சட்டமன்றத்திலே இப்படி ஆகாத சூழ்நிலை உருவாவதற்கு என்ன காரணம் என்று நாம் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் உங்களை அன்போடு வேண்டுகிறேன்.

1989 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

இன்னும் ஒரு செய்தியை இது தொடர்பாக நான் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், போலீஸ் அந்தக் கடிதத்தைக் கைப்பற்றி மகஜர் தயாரித்தனர். அதற்குப் பிறகு முரண்பட்ட செய்திகளைச் சொல்கிறது. அப்படிச் சொல்கிற இந்தப் போலீஸ் இலாக்கா, நமது அமைச்சர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பரிசீலனையிலே இருக்கிறது என்று சொன்னதற்குப் பிறகு எப்படி நடந்து கொள்கிறது என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். அவர்களிடமிருந்து செய்தி எதுவும் வரமாட்டேன் என்கிறது. அதுவரையில் செய்தி சொன்னவர்கள் சும்மா இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களோ என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று சொன்னால், வெளியே ஒரு இடத்திலே பேசுகிறபோது, அந்தக் கடிதத்தைக் கிழித்து எறிந்து இருக்கலாம் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். கிழித்து எறிவது கிழித்து எறியாமல் வைத்திருப்பது அந்தந்த உறுப்பினரைப் பொறுத்த விருப்பம். அது அவர்களுடைய முடிவு. நாம் அதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு இல்லை. நம்மைப் பொறுத்தவரையிலே இந்தக் கடிதத்தை முறையற்ற முறையிலே எடுத்து, முறையற்ற முறையிலே பிரசுரித்து, முறையற்ற முறையிலே உங்களுக்கு வருமாறு செய்து, அவை உரிமை மீறலைச் செய்திருப்பது இந்த போலீஸ் இலாக்கா. போலீஸ் இலாக்காவை மட்டுமே குற்றம் சொல்லி விட்டுப் போவது எனக்குத் திருப்தியாக இருக்கலாம். ஆனாலும் அது கூடாது. நம்மைப் பொறுத்தவரையிலே அரியலூரிலே ரயில் விபத்து நடந்தால், 'அரியலூர் அழகேசா' என்று நாம் பேச ஆரம்பித்து விடவில்லையா? அடுத்து லால்பகதூர் சாஸ்திரி ஒரு பக்கத்திலே பொறுப்பேற்று, அவர் என்ன செய்தார் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அதை நான் இங்கே சொல்ல மாட்டேன்; அதனாலே சொல்கிறேன். என்ன செய்தார் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். டி. டி. கே. அவர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நான் அதனாலே, அதைப்போலவே இங்கே நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்று பேசுகிறேனோ என்று எண்ணி விடவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் அதனைச் சொல்கிறேன். ஆனாலும் கூட அரியலூரில் நடந்த ரயில் விபத்திற்கு லால்பகதூர் சாஸ்திரி எந்தவகையிலே காரணமாக ஏற்றுக்கொண்டார்? தேசியமயமாக்கப்படுகின்ற செய்திகள் வருகின்ற நேரத்திலே, மரியாதைக்குரிய டி. டி. கே. அவர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்? இன்னும் ஒருபடி மேலே போய் சொன்னால் 'போன் டேப்பிங்' என்று வந்ததற்குப் பிறகு, தி நேஷனல் பார்ட்டி என்று சொல்கிறோமே, ஏழு கட்சி கூட்டணி என்று சொல்கிறோமே அதனுடைய தலைவர்களிலே ஒருவராக இருக்கிற ஹெக்டே-அவர் முதல்வராக இருந்தவர்-'போன் டேப்பிங்' நடந்ததற்குப் பிறகு அவர் எடுத்த நிலை என்ன என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே. 'லெட்டர் டேப்பிங்' தானே இப்போது நடந்து இருக்கிறது. 'போன் டேப்பிங்' குற்றம் என்றால் 'லெட்டர் டேப்பிங்' குற்றம் அல்லவா? அந்த லெட்டர் டேப்பிங் மட்டும் அல்லாது, அதையே எழுதியவருக்கு

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1989 மார்ச் 28]

விரோதமாக, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாக செயல்படுவது குற்றம் அல்லவா? அவைகளையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, நீதிமன்றத்தினுடைய உரிமை மீறப்படுவதற்கும், இந்த அவையினுடைய உரிமை மீறப்படுவதற்கும், ஒரு உறுப்பினருடைய உரிமை மீறப்படுவதற்கும், ஒரு சபாநாயகருடைய உரிமை மீறப்படுவதற்கும் எல்லாம் மூலமாக அமைந்து விட்டது இந்த போலீஸ் இலாக்கா என்றால் அந்த போலீஸ் இலாக்காவை நிர்வகித்து வருகின்ற நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த உரிமையை மீறியிருக்கின்றார்கள் என்று தானே பொருள் படும்? மூலம் எங்கிருக்கிறதென்றுதானே பார்க்க வேண்டும். அதன் மூலம்தானே இந்த ஜனநாயகத்தை நாம் காக்க வேண்டும். அதனாலே இதில் உரிமை மீறப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும் இப்படி ஜனங்களுடைய, மக்களுடைய ஜனநாயக உரிமைகள் மீறப்பட்ட நேரத்திலே மற்றவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுவதற்குரிய காரணம், இதனை நினைவுபடுத்துவதற்கே தவிர, சரித்திர சம்பவங்களை இங்கே சுமர்ப்பிப்பதற்கே தவிர, உங்களுடைய நினைவுக்குள் கொண்டு வருவதற்கே தவிர அது அப்படியே போய்விடும் என்ற நம்பிக்கையிலே அல்ல. அதன்மூலம் நீங்கள் செயல்படுவீர்கள், அவைகளை நீங்கள் வழிகாட்டுத் துறையாக, டைரக்டிவ்ஸ்-ஆக எடுத்துக்கொள்வீர்கள், கைடுலைன்ஸ்-ஆக எடுத்துக்கொள்வீர்கள். எடுத்துக்கொண்டு மற்ற தலைவர்கள் எந்தெந்த வகையிலே தங்களை ஆட்படுத்திக்கொண்டார்களோ, தங்களை நடத்திக் கொண்டார்களோ அந்த வகையிலே நடத்திக் கொள்வீர்களென்ற காரணத்திற்காக இந்த அவை உரிமை மீறலைச் செய்திருக்கின்ற போலீஸ் துறை மீதும் போலீஸ் துறை ஆணையர் மீதும் உள்துறை பொறுப்பு வகித்துக் கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் மீதும் அவை உரிமைப் பிரச்சினையை, அவை உரிமை மீறல் நடந்து இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக, இதை அவை உரிமை மீறல் குழுவிற்கு நீங்கள் அனுப்புவதோடு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) முழுக்க ஆராய்ந்து, எந்தெந்த வகையிலே யார் யார் தவறு செய்தார்கள் என்பது அத்தனையையும் வெளியே கொண்டு வருகின்ற வகையிலே, உரிமைக்குழுவிற்கு நீங்கள் அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்,

*திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உரிமை மீறல் குறித்து தங்களின் அனுமதிக்காக அனுப்பப்பட்டு இருந்தபோது இருந்த சூழ்நிலையைக் காட்டிலும் இப்போது மிக மோசமான சூழ்நிலைகள், பதட்ட நிலை தமிழகத்திலே ஏற்பட்டுள்ளது. எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கிற, இந்த அவையினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினரின் உரிமை மீறப்படும் விதத்திலேயும், இந்தச் சபையினுடைய

1989 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

உரிமை, மீறப்படுகின்ற விதத்திலேயும் சபாநாயகரான உங்களுடைய உரிமையும் மீறப்படும் விதத்திலேயும் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைச் சுட்டிக்காட்டி இந்த உரிமை மீறலை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்தோம். அதை ஒட்டி, அதை எழுப்ப முயன்றபோது, சட்டமன்றத்திலே துர்பாக்கியவசமாக சட்டமன்றத்தினுடைய வரலாற்றிலே இல்லாத அளவுக்கு, ஏன் தமிழக சட்டமன்றத்திலே மட்டுமல்ல. இந்திய நாடாளுமன்றத்திலே, மற்ற சட்ட மன்றங்களிலே அல்லது உலகத்திலே இல்லாத அளவுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற ஒரு பெண்ணினுடைய சேலையைத் தொட்டு இழுத்து மானபங்கப் படுத்துகின்ற அந்தச் சூழ்நிலை இந்த மன்றத்திலே உருவானது மிகவும் கண்டனத்திற்குரியதாகும்.

(முற்பகல் 9-40)

அந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினையை ஒட்டி அப்போதே ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தையும் கொடுத்திருந்தோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட பலர் மீது பொய் வழக்குகள் போடப்பட்டு, அதைப்போல தமிழ்நாடு முழுவதும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படி பலரும், கட்சியினுடைய முக்கியத் தலைவர்களும், தொண்டர்களும், பொதுமக்களும் கைதுசெய்யப்பட்டு, சிலபேர் மட்டுமே கணக்கிலே காட்டப்பட்டு பல்லாயிரக்கணக்கிலே கைது செய்யப்பட்டவர்கள், இன்றைக்கு சிறையிலே அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். அப்படி முக்கியஸ்தர்கள் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய வீடுகள், கடைகள் நொறுக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணத்திற்கு எங்கள் கட்சியினுடைய மாவட்டச் செயலாளர்களுடைய வீடுகள் பல இடங்களிலே நொறுக்கப்பட்டுள்ளன. நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே கூட காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்களுடைய தம்பியினுடைய கடை, வீடு உட்பட பலருடைய வீடுகளும் கடைகளும் தாக்கப்பட்டு பல சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே, அவற்றை எல்லாம் முதலிலே எடுத்துக்கொண்டு, இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இருந்தாலும், நீங்கள் இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினையை எடுத்து விவாதிக்க அனுமதித்து இருக்கிறீர்கள். அது முடிந்த பின்னால் அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி தருவீர்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

இந்த உரிமை மீறலைப் பொறுத்தவரை நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல இந்தக் கடிதம் 15-ம் தேதி எழுதப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது 18-ம்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 மார்ச் 28]

தேதி இரவு உங்களுக்குக் கிடைத்து, நீங்களும், அது கிடைத்ததாக பத்திரிகைகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த ராஜினாமா ஏற்கப்பட்டது என்று நீங்கள் அறிவித்ததாக ஒரு பத்திரிகையிலே விடியற்காலையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. இன்னொரு பத்திரிகையிலே நடவடிக்கைக்காக துறையினுடைய செயலாளருக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன் என்று நீங்கள் சொன்னதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆக, இந்தத் தகவல்களுக்கிடையே இந்தக் கடிதம் எழுதியது சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் அவரது விருப்பத்தோடு எழுதினாரா, அனுப்பினாரா என்பதை அறிந்துகொள்ள நீங்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதையும் இங்கே நாங்கள் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியது எங்களுடைய கடமையாகும். ஏனென்றால் அவையினுடைய விதிப்படி கடிதம் வந்தவுடனே அந்தக் கடிதத்தை எழுதியவர் அவருடைய விருப்பத்தோடு எழுதினாரா என்பதை முதலிலே ஆராய்ந்த பின்னால்தான் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும். அதை அறிந்துகொள்ளாமலேயே அவசரம் அவசரமாக செயல்பட வேண்டிய சூழ்நிலை, துர்பாக்கியமான நிலைமை பேரவைத் தலைவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நாங்கள் கருதுகிறோம்.

அதற்கு அடுத்து, 18-ம் தேதி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களுடைய குடும்ப நண்பர் நடராஜன் அவர்கள் வீட்டிலே சோதனையிட்டபோது, சோதனை முடிந்த பின்னால் போலீசார் தருகிற ரசீதிலே அது மிகத் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கடிதம் கைப்பற்றப்பட்டிருப்பதாகவும், அந்தக் கடிதம் ஒட்டி சீல் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், அது எதிர்க்கட்சித் தலைவரால் பேரவைத் தலைவருக்கு எழுதப்பட்டிருப்பதாகவும், வெளியே முகவரி இட்டிருப்பதாகவும், இவை எல்லாம் தெரிந்ததற்குப் பின்னாலும் உடைத்துப் பார்த்தோம் என்று காவல் துறையினர் சோதனையிட்ட பின்னால் ரசீது தருகிறபோது ஒப்புதல் வாக்குமூலம் தந்திருக்கிறார்கள்.

எனவே, பேரவை உறுப்பினருடைய கடிதம் கிழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் பேரவை உறுப்பினருடைய உரிமை மீறப்பட்டிருக்கிறது காவல் துறையினரால். அதுவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய உரிமை மீறப்பட்டிருக்கிறது. சபைக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தைக் கிழித்த காரணத்தினால் சபையினுடைய உரிமை மீறப்பட்டிருக்கிறது. சபாநாயகருக்கு அது முகவரி இட்டு எழுதப்பட்ட கடிதம் என்பதால் சபாநாயகருடைய உரிமையும் காவல் துறையினரால் மீறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை உரிமைகளும் காவல் துறையால் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே, இது அன்று எடுக்கப்பட்ட கடிதம்தான் தங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு கைப்புண்ணுக்கு எப்படி கண்ணாடி தேவை இல்லையோ அதைப் போல அன்று மானையே நடராஜன் அவர்களுடைய வீட்டிலே சோதனை நடக்கிறது.

1989 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

அன்று மாலையே அந்தக் கடிதம் உங்களுக்கு வருகிறது. அதனுடைய நகல் எடுக்கப்பட்டு எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் இரவோடு இரவாக அனுப்பப்படுகிறது. அன்று இரவே நீங்களும் அவசரம், அவசரமாக இந்தக் கடிதம் வந்ததாக சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். எனவே இது அன்றைக்குத்தான் நடந்தது. அன்றைக்குத் தான் உங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையினுடைய ரசீதிலே சொல்லப்பட்டதுபோல் அன்று எடுக்கப்பட்டு காவல் துறையால்தான் தங்களுக்குத் தரப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் தேவையில்லை. எனவே இந்த அத்து மீறலை காவல் துறையினர் அத்து மீறிச் செய்துள்ளனர்.

ஏற்கெனவே திரு. நடராஜன் மீது போடப்பட்ட பொய் வழக்கை ஒட்டி, அந்த வழக்கிற்கு சம்பந்தம் இல்லாத சட்டமன்றத்தினுடைய மாண்புமிகு பேரவையினுடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களால் பேரவைத் தலைவருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தைக் காவல் துறையினர் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக எடுத்துச் சென்று அதைக் கிழித்து அந்தக் கடிதத்தை உங்களுக்கு, பேரவைத் தலைவருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவதில் பயன் இல்லை. காவல் துறையினுடைய இந்தக் காரியங்களுக்குத் தார்மிக ரீதியாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போல் வெளியே ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டிருந்த போது நீங்கள் அவசரம் அவசரமாக அழைக்கப்பட்டு, காவல் துறையால் எடுக்கப்பட்ட இந்தக் கடிதம் ஏதோ ஒரு மாபெரும் புதையல் கிடைத்ததைப் போன்ற உணர்வோடு வேகமாக உங்களிடத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, அதன் மூலமாக எதிர்க்கட்சியை அழிக்க, எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய பதவியைப் பறிக்க அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய புகழைக் குறைக்கிற விதத்தில் இந்தச் செயல்பாடுகள் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக அவசரம், அவசரமாக நடைபெற்றுள்ளன.

எனவே இவை அனைத்துக்கும் தார்மிக ரீதியாகப் பொறுப்பேற்று இவற்றை எல்லாம் தன்னுடைய தலைமையிலேயே செய்த காவல் துறை ஆணையாளர் அவர்களும், காவல் துறைக்கு உத்தரவிட்டு அனுமதி தந்து இந்தச் சட்டத்திற்குப் புறம்பான, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகிற விதத்தில் இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் நடப்பதற்குத் துணையாக இருந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் இதற்கும் பொறுப்பேற்று, அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப்போல தார்மிக ரீதியாகப்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 மார்ச் 28]

பொறுப்பேற்று ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்பது தான் இந்த உரிமை மீறல் மூலமாக நாங்கள் வலியுறுத்த விரும்புவதாகும். எனவே இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினையை உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் நாங்கள் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இங்கே சட்டமன்றத்தில் இந்தப் பிரச்சினையைக் கொடுத்த போது இது அன்றைக்கே பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தது. ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே அதைவிட மிக மோசமான சம்பவங்கள் இந்த மன்றத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே அதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, அந்த உரிமை மீறலையும், அது சபையிலே நடந்த காரணத்தால் சபையிலேயே அந்த உரிமை மீறலை விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இந்தியாவிலுடைய வரலாற்றிலேயே, இன்னும் சொல்லப் போனால் உலகத்திலே எந்தச் சட்டமன்றத்தின் அல்லது பாராளுமன்றத்தின் வரலாற்றிலேயும் இல்லாத அளவுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற ஒரு பெண்ணினுடைய சேவை உங்களுடைய அமைச்சரால்—இங்கே நான் பெயரைக் கூட சொல்ல விரும்புகிறேன், திரு. துரைமுருகன் அவர்களுடைய கையாலேயே—இழுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பக்கம் நான் தான் இருந்து பார்த்தேன். அந்தக் கொடுமையான சூழ்நிலை இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நடந்தது. அதை இங்கே இருக்கின்ற பத்திரிகை நிருபர்கள் மற்றும் சபையிலே இருக்கிற அத்தனை பேரும் பார்த்தார்கள். அவர் தாக்கப்பட்டார்; நாங்கள் எல்லாம் அடிக்கப்பட்டோம். இந்தக் கொடுமையான சம்பவத்தால் சபையின் மரபையும், கண்ணியத்தையும் உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளையும் பாதிக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனாலேயே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மானபங்கப்படுத்தப்படுவார் என்ற அந்த உணர்வோடும், பயத்தோடும் ஒரு பெண் என்கிற காரணத்தால் சட்டமன்றத்திற்கு வரப் பயப்படுகிற அந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே இவற்றுக் கெல்லாம் காரணமாக இருந்த சம்பவங்கள் நிச்சயமாக உரிமை மீறல் சம்பவமாகும். எனவே அதை உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற இந்தத் தீர்மானத்தின் வாயிலாக உங்களை நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து தனது கருத்து ஏதேனும் தெரிவிக்க விரும்பினால் தெரிவிக்கலாம்.

1989 மார்ச் 28]

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களும், எதிர்க் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களும் உரிமைப் பிரச்சினை என்கிற பெயரால் அந்த உரிமைப் பிரச்சினை அனுமதிக்கப்பட்டதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பல்வேறு விஷயங்களை இங்கே எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே விவாதிக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பியதையும் நிதிநிலை அறிக்கை வெளியிடப் பட்டபோது நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் மிகச் சுதந்திரமாக, அமைச்சர் ஒருவர் குறுக்கிட்டபோது கூட நான் அதைத் தடுத்து நிறுத்தி, கருத்துக்களை இங்கே வெளியிடுகிற வகையில் தலைவர் அவர்களே, தங்களால் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 9-50.)

நேற்றைக்கு நான் குறிப்பிட்டது போல, இந்த அவை கருத்துக்கு கருத்து, கொள்கைக்கு கொள்கை, அரசின் மீது குறைபாடுகள் இருந்தால் அவைகளை எடுத்துரைப்பது, அது போல, எதிர்க்கட்சி மீது குறைபாடுகள் இருந்தால் அல்லது ஒரு காலத்திலே ஆளுங் கட்சியாக இருந்த காரணத்தினால் அந்தக் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவது, இதுபோன்ற வாதப் பிரதிவாதங்களின் மூலம் வெம்மை இல்லாமல் ஒளி பொருந்திய வாதங்களின் மூலம் இந்த அவை நடக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவன் நான். அநேகமாக நடுநிலையோடு சிந்திக்கின்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் எல்லாக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும் அவ்வாறு எண்ணுவார்கள், எதிர்பார்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிரம்ப உண்டு.

திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியது போல, இந்த அவைக்கு என்று ஒரு மரபு உண்டு. ஆனால் அந்த மரபுகள், சில ஆண்டுக் காலமாக எந்த அளவுக்கு மீறப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை இந்த அவை நிகழ்ச்சிகள் மூலமாக இந்த நாடு மிக நன்றாக உணரும். அவர்கள் வேறு பல நிகழ்ச்சிகளை அடுக்கிக் காட்டிய காரணத்தினால், பதிலுக்குப் பதில் சொல்கிறேன் என்பதல்ல. இதே மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே நான் அமர்ந்திருக்கின்றேன்.

1977-க்குப் பிறகு என்பதை மாத்திரம் நான் சுட்டிக்காட்டவில்லை. 1967-க்கு முன் 1957 முதல், அமர்ந்திருக்கிறேன். எத்தனையோ முதலமைச்சர்கள், நிதி அமைச்சர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இந்த அவையிலே படித்திருக்கின்றார்கள். பெருந்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 மார்ச் 28]

தலைவர் காமராசர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது, இந்த அவையிலேநான் இடம் பெற்றேன். அப்போது நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் ஆகட்டும், அதற்குப் பிறகு நிதி நிலை அறிக்கை படித்த பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் ஆகட்டும், எங்களுடைய ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு மீண்டும் இந்த அவையிலே முதலமைச்சர் பொறுப்பையேற்றிருந்த எனது அருமை நண்பர் மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆகட்டும் அல்லது எந்த ஒரு நேரத்திலும் நிதிநிலை அறிக்கை படிக்கப்படுகிற நாளில் வேறு பிரச்சினைகள் எழுப்பப்படுவதும், இந்த பிரச்சினைக்குப் பதில் சொல்லிவிட்டுத்தான் நிதிநிலை அறிக்கை படிக்க வேண்டுமென்று வாதிடுவதும், அந்த வாதத்தை அழுத்தத்திருத்தமாக வலியுறுத்துவதும் இதற்குப் பதில் சொல்லாமல் நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்காதே என்று ஆணையிடுவதும், தங்களுடைய ஆணையின்படி நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கிற நேரத்திலே அதைப் பிடுங்கிக் கிழிப்பதும் எந்த வகை மரபுக்குரியது என்பதை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த அவையிலே ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி-இரு தரப்பிலே உள்ளவர்களும் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதற்காக வேதனைப்படுகிறேன். வெட்கப்படுகிறேன். தலை குனிகிறேன். எனக்குள்ள வருத்தமெல்லாம், இந்தக் கலவரம் அன்றைக்கு எப்படி ஏற்பட்டது, ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை இந்த அவையிலே உள்ள அரசியல் நாகரீகம் படைத்த கண்ணியம் மிகுந்த சிலர் கூட எடுத்துச் சொல்ல மறுக்கிறார்களே என்பதுதான் எனக்குள்ள வேதனையெல்லாம். அரசியல் கருமேகங்கள்-அவர்களுடைய உள்ளத்தை மறைத்திருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் சொல்லாமல் இருக்கலாம். கொஞ்சம் எண்ணிப் பாருங்கள். என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இப்படி ஒரு அறிக்கையை அவர் படிக்கத் தொடங்கி, எதிரிலே உள்ளவர் யாராவது அதைப் பிடுங்கியிருந்தால், இந்த அவை எந்த அளவுக்கு ரணகளமாக ஆகி இருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். யாரும் அப்படிச் செய்யவில்லை. அதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு முதலமைச்சருக்கு வருகின்ற களங்கம், அவமானம் இவைகள், இந்த அவையிலே உள்ள எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும், நான் எல்லோருக்கும் முதலமைச்சர்தான் என்கின்ற வகையிலே இருந்திருக்க வேண்டாமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள், பத்திரிகைகளில் வந்த செய்திகள், திரு. துரைமுருகன் மீது கூறப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் இவைகள் எல்லாம் மறுக்கப்பட வேண்டியவை. மறுக்கக்கூடும் என்றாலும், அதை விவாதப் பொருளாக ஆக்கி, மறுபடியும் அமளியோடு, ஓர் அவையில் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன என்ற அவப்பெயரை இந்தியத் திருநாட்டுக்குச் செய்தியாக நான் அனுப்ப விரும்பவில்லை. எனவேதான் மிகுந்த நிதானத்தோடு

1989 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆனால் ஆணித்தரமாக—என்மீதும், போலீஸ்மீதும் சுமத்தியுள்ள குற்றச்சாட்டுச் செய்திகள் என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களுடைய உரிமைப் பிரச்சினைமீதும், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தந்துள்ள உரிமைப் பிரச்சினைமீதும்—சில கருத்துக்களை நான் இங்கே எடுத்து வைத்து, உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியதல்ல இது, என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் தந்துள்ள உரிமை மீறல் பிரச்சினை குறித்த விளக்கத்தில் அவரே குறிப்பிடுகிறார். திரு. நடராஜன் என்பவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் செல்வி ஜெயலலிதா அவர்களுடைய குடும்ப நண்பர் மாத்திரமல்ல. அரசியல் ஆலோசகர் என்று குறிப்பிடுகிறார். இங்கே மீண்டும் அதுபற்றி குறிப்பிட்டார். அவர் எழுதித்தந்துள்ள விளக்க உரையிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது விவாதத்திற்குரிய ஒன்றா, அல்லவா என்பதை நண்பர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள்தான் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் அரசியல் ஆலோசகராகவும், உதவியாளராகவும் உள்ள திரு. நடராஜன் வீட்டில் சோதனையிட்டு போலீசார் தஸ்தாவேஜுகளைக் கைப்பற்றியுள்ளார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். திரு. நடராஜன் யார், அவர் வீட்டில் இப்படி சோதனையிடலாமா என்பது அவர் எழுப்பிய மிக முக்கியமான வினா. அதற்கு நான் ஒரு விளக்கத்தை இங்கே சொல்ல வேண்டும். அது என்னுடைய கடமை. திரு. நடராஜன் பெயர் இங்கே இழுக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால் விளக்கம் கூற வேண்டும்.

கவர்னர் ஆட்சியிலேயே திரு. நடராஜன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் அ.தி.மு.க.-வின் அதிகாரப்பூர்வமான ஏடான 'அண்ணாவில்' 1—7—1988 அன்று அதை செய்தியிலும், அதற்குப் பிறகு என்னுடைய அருமை நண்பரும், எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருமான திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள், வெளியில் திரு. நடராஜன் பற்றி வெளியிட்ட கருத்து 'பொன்மனம்' பத்திரிகையில் 2—7—1988 அன்று வந்தவுடன் அதுபற்றி விசாரிக்க அரசுக்கு ஒரு குறிப்பு எழுதினார்கள். பத்திரிகையில் வந்த செய்தியில் " திரு. நடராஜன் என்ற நபர் தமிழக அரசின் செய்தித்துறையில் துணை இயக்குநர். (வேறு விஷயங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றை நான் படிக்க விரும்பவில்லை. ஆத்திரத்தைக் கிளப்பக் கூடாது என்பதற்காக பத்திரிகையில் வந்த முழுச் செய்தியையும் படிக்க விரும்பவில்லை.) அந்த அரசு அதிகாரி செல்வி ஜெயலலிதா வீட்டில் உட்கார்ந்துகொண்டு அரசியல் கட்சி நடத்துவதை ஆளுநர் அலெக்சாண்டர் எப்படி அனுமதிக்கிறார்? மக்கள் வரிப் பணத்தில் சம்பளம் வாங்கும் அரசு ஊழியர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மார்ச் 28]

ஆளுநர் அவர்கள் முன்வருவார்களா? “ இது 1-7-1988 ஆம் தேதி அண்ணா பத்திரிகையில் வெளிவந்த செய்தி. இது ஒவ்வொரு நாளும் ஆளுநருக்கு அனுப்பப்படுகிற குறிப்பில்தான் இணைத்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல மக்கள் குரல் பத்திரிகையில் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு அளித்த பேட்டி, அதுவும் ஆளுநருக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அதில் அவர் எவ்வாறெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை எல்லாம் நான் இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் சூடான விவாதமாக மாறக்கூடாது என்பதற்காக சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். மாதம் 2 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் திரு. நடராஜன் தினம் 2 ஆயிரம் ரூபாய் வாடகை கொடுத்து ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டலில் எப்படித் தங்க முடிகிறது? பணம் எப்படி வருகிறது லட்சக் கணக்கில் செலவிட்டு சொந்த ஊரான கூத்தாநல்லூரில் மருத்துவமனை எப்படிக் கட்ட முடிகிறது? அரசு அதிகாரியாக இருந்துகொண்டு திரு. நடராஜன் கட்சி நடவடிக்கையில் ஈடுபடலாமா என்பதற்கு எத்தனையோ உதாரணம் சொல்ல முடியும் “ என்பதை திரு. திருநாவுக்கரசு தன்னுடைய பொன்மனம் பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார்—பைல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது — பைல் போன உடனே கவர்னர் அலுவலகத்திலிருந்து முத்திரையிட்டு, இதை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு இந்தச் செய்தி கள்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை தேவை என்று 2-7-1988-ல் கவர்னர் குறிப்பிட்டு எழுதுகிறார்.

(முற்பகல் 10.00)

அந்தக் குறிப்பின்படி அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறது. லஞ்ச ஒழிப்புத் துறை இயக்குநர்—விஜிலன்ஸ் கமிஷனர்—அந்தப் புகார் குறித்து விசாரித்து, அடுத்த மாதம் 2-8-1988 அன்று அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை தருகிறார். அந்த அறிக்கையில் நடராஜன், அ.தி.மு.க. (ஜெயலலிதா) பிரிவு கட்சியோடு தொடர்புகொண்டிருப்பது உண்மைதான் என்றும், அது அரசு அலுவலர் ஒழுங்கு விதிகளுக்குப் புறம்பானது என்றும், அந்தக் கட்சியோடும், அந்தக் கட்சித் தலைவர்களோடும் அவர் சென்ற சுற்றுப்பயணங்கள், மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றுக்கான ஆதாரங்களையும் தொகுத்து விஜிலன்ஸ் கமிஷன் அரசுக்கு தந்தது கவர்னர் ஆட்சியில். அதை ஆங்கிலத்திலே படிக்கிறேன்.

Thiru M. Natarajan, being a Government servant, associated himself with the members and leader Selvi Jayalalitha, A.D.M.K. Party, a political party and actively involved himself in the activities

1989 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

of the said party, thereby contravening Rule 14 (i) of the Tamil Nadu Government Servants' Conduct Rules, 1973. Thiru M. Natarajan, being a Government servant and employed as Deputy Director, during the period of his medical leave from 26th March 1988 onwards, was found availing lavish hospitality from a private individual Thiru Ashok Kumar of India Factors Limited, Madras by staying in Savera Hotel, Madras and the Trident, Madras and made the said Ashok Kumar pay for the same a total sum of about Rs. 38,500, thereby contravening Rule 3 (i) Explanation (2) Note (2) of the Tamil Nadu Government Servants' Conduct Rules.

இப்படியெல்லாம் அவரைப் பற்றிய ரிப்போர்ட்டுகள் கவர்னர் ஆட்சியிலே அனுப்பப்படுகின்றன. இதைப்பற்றி, இந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் குறித்த கவர்னர் ஆட்சியில் 15 நாட்களுக்குள் பதில் தர வேண்டுமென்று 29—8—1988 அன்று நடராஜனுக்குக் கடிதம் அனுப்பப்படுகிறது. அந்தக் கடிதத்தை 1—9—1988 அன்று நடராஜன் பெற்றுக்கொள்கிறார். விளக்கம் தருவதற்கு மாறாக 15 ஆம் தேதி மேலும் ஒரு வாரம் தவணை கேட்டு, அரசுக்கு நடராஜன் கடிதம் எழுதுகிறார். அதற்கு அரசு மேலும் 15 நாட்கள் தவணை கொடுத்து, 30—9—1988-க்குள் பதில் தர வேண்டுமென்றும், தரவிட்டால் மேல் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமென்றும் கூறப்படுகிறது. அதற்கு 3—10—1988-ல் பதில் அனுப்பிய நடராஜன், குற்றச்சாட்டுகள் தவறானவை என்றும், வேண்டுமென்றே போடப்பட்டவை என்றும் கூறியதோடு, பத்திரிகைச் செய்திகளையும், குற்றச்சாட்டு குறித்த முழு விவரங்களையும், அறிக்கையையும் தான் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறார். நடராஜனுடைய அந்த வேண்டு கோளுக்கு அரசாங்கம் 2—12—1988 அன்று கவர்னர் ஆட்சியில் எழுதிய பதிலில், பத்திரிகைச் செய்திக் குறிப்புகளை அவர் நேரடியாக அலுவலகத்திற்கு வந்து 15—12—1988 ஆம் தேதிக்கு முன்னால் எப்போது வேண்டுமானாலும் அலுவலக நாட்களில் பார்க்கலாமென்று பதில் எழுதப்பட்டது. ஆனால் அதன்படி நடராஜன் வரவேயில்லை. அந்தச் செய்திகளை அவர் பார்க்கவுமில்லை. மீண்டும் அரசின் சார்பில் 19—12—1988 அன்று கவர்னர் பெருமானுடைய ஆட்சியில், மேலும் 2—1—1989 வரை தவணை நீட்டித்துக் கொடுத்து, அந்தக் காலத்திற்குள் வந்து பத்திரிகைச் செய்திகளைப் பார்க்கலாமென்றும், விசாரணை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் அது இரகசியமானது என்பதால் அதைப் பார்க்க இயலாது என்றும் பதில் எழுதப்பட்டது. இதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லாததால் அரசாங்க துணைச் செயலாளர் ஒருவரை விசாரணை அதிகாரியாக நியமித்து 5—2—1989 அன்று விசாரணை நடைபெறும் என்றும், அதற்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மார்ச் 28]

ஆஜர் ஆக வேண்டுமென்றும் நடராஜனுக்கு கடிதம் எழுதப் பட்டது. இதற்கிடையில் நடராஜன் தான் பதவி விலகிவிடுவதாகக் கூறி 3—11—1988-ல் ஒரு கடிதம் அனுப்பினார். ஆனால் அந்த ராஜினாமா கடிதம் கவர்னர் ஆட்சியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஏனென்றால் அவர் 1984-ஆம் ஆண்டில் வீடு வாங்கியதற்காக அரசாங்கத்திடமிருந்து 84,500 ரூபாயைக் கடனாகப் பெற்றிருந்தார். மோட்டார் கார் வாங்குவதற்கு முன்பணமாக 80,000 ரூபாய் பெற்றிருக்கிறார். இந்தத் தொகையிலே கட்டியது போக ஒரு லட்சத்து முப்பதாயிரம் ரூபாய் அசலும், மேலும் அதற்கான வட்டியும் இன்னும் பாக்கியாக அரசுக்குத் தர வேண்டியுள்ளது. இந்தப் பாக்கித் தொகை நிலுவையில் இருப்பதாலும், அவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை தீராமல் இருப்பதாலும், அவருடைய பதவி விலகல் கடிதம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட இயலவில்லை என்று 8—12—1988-ல் கவர்னர் ஆட்சியில் ஒரு பதில் எழுதப்பட்டது. அவர் பதவி விலகலை ஏற்றுக்கொண்டு ஆணை பிறப்பிக்காத நிலையில், அவர் அரசு ஊழியராகத்தான் கருதப்படுவார். இது கவர்னர் ஆட்சியினுடைய முடிவு.

இந்த நடராஜனுடைய வீட்டில் சோதனை நடைபெற்றதைத் தான் நம் குமரி அனந்தன் அவர்கள் “எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய ஆலோசகர் வீட்டில் சோதனை நடத்தலாமா” என்று சற்று உணர்ச்சி வயப்பட்டுக் கேட்டார்கள். நான் இங்கே சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் ‘சபாநாயகர்’ என்னை அழைத்தார்—அவர் வந்தார்’ என்றெல்லாம் இங்கே குறையாக குற்றமாகக் கூறப்பட்டது.

18-ம் தேதியன்று மாலை ஒரு படத்தினுடைய 100வது நான் விழாவுக்காக நான் புறப்பட வேண்டும். அதற்காக என்னைத் தயார் செய்து கொள்ள வீட்டிற்கு வந்தபோது “சபாநாயகரிடமிருந்து அவசரமாக ஒரு டெலிபோன் வந்ததாகவும், உடனடியாக தன்னோடு நான் தொடர்புகொண்டு பேச வேண்டுமென்று சபாநாயகர் விரும்பியதாகவும்” சொன்னார்கள். நான் “எப்போது வந்தது” என்றேன். “10 நிமிஷத்திற்கு முன்பு” என்றார்கள். நான், உடனடியாக சபாநாயகரிடம் வீட்டில் தொடர்பு கொண்டேன். அவர்—பாம் குரோவ் ஓட்டல் என்று நினைக்கிறேன்—அங்கே ஒரு நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றிருக்கிறார் என்று சொன்னவுடன் “என்னிடம் அவசரமாகத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினாராம். நான் இன்ன இடத்தில்—உட்லண்ட்ஸ் ஹோட்டலில் ஒரு படவிழாவிருக்காகச் செல்கிறேன். அங்கே என்னோடு தொடர்பு கொள்ளலாம்” என்று போலீஸ் மூலமாகச் சொன்னது உண்மைதான். ஏனென்றால், மிக அவசரமாக என்னிடத்தில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்று சபாநாயகர் விரும்பினார் என்று சொன்னதால் அப்படிச் சொன்னேன். சொன்னது மாத்திரமல்ல “அவசரமாகச் சந்திக்க வேண்டுமென்றால், அந்த விழாவுக்கு அவருக்கும் அழைப்பு இருக்கிறது,

1989 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அங்கே என்னைச் சந்திக்கலாம்” என்றும் சொல்லச் சொன்னேன். போலீசார் உடனடியாக—துரிதமாகச் செயல்பட்டு அவருக்கு அந்தச் செய்தியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர் அந்த விழாவை முடித்துவிட்டு இங்கே வந்தார். வந்த உடனே “என்ன அவசரம்” என்று கேட்டேன். அப்போதுதான் சொன்னார்கள்—“எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இராஜினாமாக் கடிதம் ஒன்று என்னிடத்தில் வந்திருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். “எப்படி உங்களிடத்தில் வந்தது” என்று கேட்டேன். அவர்கள் “விழா விற்காக புறப்பட்டுக் காரில் ஏறும்போது ஒருவர் கொண்டு வந்து அந்தக் கடிதத்தைக் கொடுத்ததாகவும் அந்தக் கடிதம் கொடுக்கப்பட்டபோதுகூட சபாநாயகர் அவர்கள், ஏற்கெனவே இங்கே இடங்களை, யார் யாருக்கு எப்படி அலாட் செய்வது? “அ.தி. மு.க. (ஜெ) என்று போடுவதா அல்லது (ஜெ) இல்லாமல் அ.தி.மு.க. என்று போடுவதா என்பதை எல்லா உறுப்பினர்களும் கடிதம் மூலம் எழுதிக் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன்—அது குறித்த கடிதம்தான் வந்திருக்கிறது என்று கருதி காரில் வந்தபோது பிரித்துப் பார்த்தேன். நான் திடுக்கிடுகிற அளவுக்கு செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் கையாலே எழுதப்பட்ட ராஜினாமாக் கடிதம் இருந்தது. எனவேதான் காரிலிருந்து இறங்கி உங்களோடு டெலிபோனில் தொடர்பு கொள்ள முயன்றேன். ஆனால் நீங்கள் கிடைக்கவில்லை. அதனால்தான் “அவசரமாகப் பேச வேண்டும்” என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றேன் என்றார்கள். உடனே நான் சொன்னேன், “ஏதாவது அவருடைய கட்சித் தகராறில் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, எழுதியிருக்கக் கூடும், எனவே அதை நீங்கள் உடனடியாகப் பயன்படுத்தத் தேவையில்லை. முடிந்தால் நீங்கள் அவரோடு டெலிபோனில்—தொலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டு கேளுங்கள். அல்லது நாளைக்குக் கேளுங்கள், இதில் அவசரப்பட வேண்டாம்” என்று நான் அவர்களிடத்திலே சொன்னேன்.

பிறகு, இந்தச் செய்தி எப்படியோ பரவியது. பரவியதன் காரணமாக, அவரை—சபாநாயகரை—சில நிருபர்கள் சந்தித்து—சந்தித்து அல்ல—டெலிபோனில் தொடர்பு கொண்டு அவரைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர் சொன்னதெல்லாம் “ஜெயலலிதா அம்மையாருடைய கையெழுத்தோடு கூடிய ராஜினாமாக் கடிதம் ஒன்று என்னிடம் வந்திருக்கிறது. நான் கடிதத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். மேல் நடவடிக்கைக்காக செயலாளரிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

காலையில் பத்திரிகையில் பரபரப்பாகச் செய்தி வந்த உடனே, நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்துக் கேட்டபோது நான் சொன்னேன். “யாரையும் அவையிலிருந்து துரத்துகிற எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது” என்று சொன்னேன். நண்பர் குமரி அனந்தன் அவர்கள்—நல்ல வேளையாக இங்கே பேசும்போது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மார்ச் 28]

குறிப்பிடவில்லை—ஆனால் விளக்க உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “10 பேரை ஏற்கெனவே பழுவாங்கியதற்காக இந்த நடவடிக்கையை முதலமைச்சர் எடுத்தாரா என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது” என்று எழுதியிருக்கிறார். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. “அவர்கள் காலத்தில் 10 பேரை நடவடிக்கை எடுத்து விலக்கினார்களே, அதுபோன்ற மனப்பான்மை எனக்குக்கிடையாது. யாரையும் துரத்த மாட்டேன்” என்று சொன்னேன். ஏனென்றால் ஒரு இடைத் தேர்தலை நான் விரும்பவில்லை. அவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராகப் பணியாற்றுவதை நான் வரவேற்கிறேனே தவிர, அவர் இருக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் எனக்கு இல்லவே இல்லை. அதனால்தான் எப்படி என்னுடைய நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களும், நண்பர் திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் அவர்களும் சபாநாயகர் அவர்களைச் சந்தித்து “இந்தக் கடிதத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம்” என்று சொன்னார்களோ—அவர்கள் சபாநாயகரைச் சந்தித்து சொல்ல என்ன உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கிறதோ அதே உரிமை—நான் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் கூட என்னைப் பெரிதுபடுத்திக் கொள்ளவில்லை—அவர்களுக்குள்ள உரிமைபோல் எனக்கும் உரிமை இருப்பதாகக் கருதிக் கொண்டு சபாநாயகரிடம் “இந்தக் கடிதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம்” என்று சொல்லி “முறைப்படி நடவடிக்கை எடுங்கள்” என்று கேட்டுக்கொண்டேன். முறைப்படி நடவடிக்கை என்பது அந்தக் கடிதம் நீங்கள் எழுதியதுதானா? சொந்தப் பொறுப்பில் எழுதப்பட்டதுதானா? என்றெல்லாம் கேட்க வேண்டும். அப்படித் கேட்டதற்குப் பதில் வந்த உடனே அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்றேன்.

“ஆமாம், சொந்தப் பொறுப்பில் எழுதப்பட்டதுதான், ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னால் பதவி விலக்கப்பட வேண்டியதுதான். இல்லை என்று சொன்னால் பதவி விலக்கப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சட்டமன்ற விதிமுறைகள் அப்படித்தான் இருக்கின்றன என்பது எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். உடனடியாக அவர்கள் அம்மையார் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதினார்கள். ஆனால் அவர்கள் பயந்துபோய் வாங்க மறுத்துவிட்டார்கள். ஏதோ ஒரு கடிதம் ராஜினாமாவை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டதாக வந்திருக்கிறது போலும் என்று அறிவிப்பு வந்துவிடும் என்று மெஸஞ்சரைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள், கடிதத்தை வாங்க முடியாது என்று. பிறகு சபாநாயகர் அவர்களிடத்திலே இதுபற்றிச் சொன்னபோது நான் மீண்டும் திருநாவுக்கரசு அவர்களையும், கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர். அவர்களையும் அழைத்துப் பேசங்கள்; கடிதத்திலே அப்படியெல்லாம் பதவி விலகலை ஏற்றுக்கொண்டதாக இல்லை; விளக்கம் தான் கேட்கப்பட்டது என்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்ன பிறகு அவர்கள் இருவரையும்—திருநாவுக்கரசு அவர்

1989 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

களையும், கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். அவர்களையும் அழைத்து, இப்படி மெஸஞ்சரைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள் என்று சொன்னபோது அதற்குள்ளே என்ன இருக்கிறது என்று தெரியாமல் திருப்பி அனுப்பி இருக்கலாம் என்று கூறிவிட்டு அவர்களே அந்தக் கடிதத்தை வாங்கிக்கொண்டுபோய் அம்மையாரிடத்திலே கொடுத்து, அம்மையார் விளக்கம் அளித்து, அதை என் கைப்பட எழுதி இருந்தாலும், நான் அனுப்பவில்லை என்று சொன்ன பிறகு அந்த ராஜினாமா ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும், பழிவாங்குகிற எண்ணம் சிறிதளவாவது இந்த அரசுக்கு இருக்குமேயானால், அப்போது அந்தக் கடிதத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் பதவி விலக்கப்பட்டார்கள் என்று கூறியிருக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட குறுகிய மனப்பான்மை இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாகக் கிடையாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தயவுசெய்து யாரும் கைதட்ட வேண்டாம்.

(முற்பகல் 10-10.)

நான் இன்னும் சொல்ல விரும்புகிறேன், அன்றைக்கு சூடான நேரத்திலே கூறவில்லை;—இன்றைக்கு நான் பதிலளிக்க விரும்புகிறேன்—பட்டுஜெட் படிப்பதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்த காரணத்தால், குறுக்கிட்டு, அந்தக் கருத்துக்களை நான் மறுக்கவில்லை, அன்றைக்குக்கூட அம்மையார் சொன்னார்கள். “என்னுடைய போன் டேப் செய்யப்படுகிறது; ஓட்டுக் கேட்கப்படுகிறது” என்று சொன்னார்கள், கவர்னர் ஆட்சி வந்தபிறகு ஓட்டுக் கேட்கின்ற முறையே தவிர்க்கப்பட்டுவிட்டது. ஆக, இன்னும் சொல்லவிரும்புகிறேன், அப்படி ஓட்டுக் கேட்கப்பட வேண்டுமென்கின்ற கருத்து என்னிடத்திலே தெரிவிக்கப்பட்டபோது—இப்போது இங்கு இருக்கிறேன், வேண்டுமானால் பைலை வரவழைத்துப் பார்க்கலாம்; பைலைப் பார்க்க வேண்டுமென்று ரொம்ப ஆசைப்பட்டார் அவர்—அதிலே நான் எழுதியிருக்கிறேன், எந்தத் கட்சித் தலைவர்களுடைய போன்களும் ஓட்டுக் கேட்கப்படக் கூடாது என்று திட்டவாட்டமாக எழுதியிருக்கிறேன். அதுமாத்திரமல்ல, இந்த டெலிபோன் டிபார்ட்மென்ட் மேனேஜராக இருக்கிறவர்கூட—திருமதி, மன்னிக்கவேண்டும், செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் அண்மையிலே தன்னுடைய போன் ஓட்டுக் கேட்கப்படுகிறது என்று கூறியபோது—அவரே மறுத்து எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும்—ஆங்கிலப் பத்திரிகை, தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலே எல்லாம் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். யாருடைய போன்களும் ஓட்டுக் கேட்கப்படவில்லை; அதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. டெலிபோன் டிபார்ட்மென்ட் எங்களுக்கு சொந்தமானதல்ல; மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமானது. மூப்பனார் அவர்கள் கூட இரகசியமாகக் கேட்டுப் பார்க்கலாம், “ஏதாவது நடக்கிறதா, கருணாநிதி அப்படியெல்லாம் செய்கிறாரா; ஏதாவது கிரிமினல் வேலை நடத்துகிறாரா” என்று அவரே கூட கேட்டுப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய இடத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால், மனசாட்சிக்கு மதிப்பளித்துத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். இப்போது நிச்சயமாக ஓட்டுக் கேட்கப்படவில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 மார்ச் 28]

ஆனால் ஒன்றைமட்டும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். 1976-க்கு முன்பு கழக ஆட்சி இருந்தபோது இந்தியாவிலே எல்லா மாநிலங்களிலும் அரசியல் தலைவர்களுடைய போன்கள் ஒட்டுக் கேட்கப்பட்டது உண்மை. அப்போது இருந்த ஆட்சியிலேயும் ஒட்டுக் கேட்கப்பட்டது; அதற்குப் பிறகு வந்த ஆட்சியிலே, எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியிலே ஒட்டுக் கேட்கப்பட்டதும் உண்மை. ஆனால் இப்போது எந்த அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுடைய போன்களும் ஒட்டுக் கேட்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே இந்த உரிமைப் பிரச்சினையில் போலீஸ் கமிஷனர் என்ன தகவலைத் தந்திருக்கிறார் என்பதை இங்கே நான் படித்துக் காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமை. அவர் கூறியிருக்கிறார் “18—3—1989 அன்று பி.டி தனகோபால், அ.இ.அ.தி. மு.க., தகப்பனார் பெயர் சிங்கமுத்துக் கவுண்டர், ஆரம்ப பானையம், வெள்ளப்பானையம், ஆலமேடு, சேலம் மாவட்டம் என்பவர், தான் ஜெயலலிதா அணியைச் சேர்ந்தவர் என்றும், தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவைத் தேர்தலில் திருச்செங்கோடு தொகுதியில் போட்டியிடவேண்டி டிக்கெட் கேட்டு விண்ணப்பித்து இருந்ததாகவும் ஜெயலலிதாவின் நெருங்கிய நண்பரான நடராஜன் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட கமிட்டி உறுப்பினர்கள் வேட்பாளர் தேர்வுக்காக முன் பணம் கட்டுவது சம்பந்தமாகவும் மேற்படி பணம் கட்டுபவர் தேர்தலில் வேட்பாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படாவிட்டால் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுமென்றும் தெரிவித்ததால், தான் 20 ஆயிரம் ரூபாய் தொகையை 20-12-1988 அன்று ரசீது 782—பெற்றுக்கொண்டு கொடுத்ததாகவும்” புகார் கொடுத்தார்கள். அந்தப் புகார்தாரர், மேலும் தான் தேர்தலில் போட்டியிட வேட்பாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால் 1-3-1989 அன்று செல்வி ஜெயலலிதா வீட்டுக்கு—போயஸ் கார்டன் சென்று பணத்தைத் திருப்பி கேட்கச் சென்றதாகவும் அப்போது நடராஜனும் மற்றும் 4 பேரும் அவரை சட்டவிரோதமாக ஒரு அறையிலே அடைத்துவைத்து துப்பாக்கி முனையில் மிரட்டி தான் முன் பணமாகக் கொடுத்ததற்காக வைத்திருந்த ரசீதைப் பிடுங்கிக் கொண்டதாகவும், உயிருக்குப் பயந்து புகார் கொடுக்க வந்துள்ளதாகவும் தெரிவித்தார். அவரது புகாரின் பேரில் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று கமிஷனர் கூறியிருக்கிறார். அதுபோலவே அவர்கள் நீதிமன்றத்திலே ஒப்படைத்திருக்கின்ற அங்கு எடுக்கப்பட்ட அந்த ஆவணங்கள் ஆதாரக் கடிதங்கள் எதிலும் கவரில் சபாநாயகருடைய பெயர் இல்லை என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குமரி அனந்தன் அவர்களே இங்கு குறிப்பிட்டதைப் போல் அது முத்திரையிடப்பட்டதல்ல; ‘பின்’ போடப்பட்டதுதான். சபாநாயகருடைய பெயர் இல்லை. எத்தனையோ முறை என்னுடைய வீடெல்லாம் சோதனை இடப்பட்டிருக்கிறது. பால் கமிஷன் அறிக்கை திருடினேன் என்ட தற்காக என்னுடைய வீட்டிலே, திருடியதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, சோதனை நடைபெற்றபொழுது எல்லாத் தாள்களும் எடுக்கப்பட்டன; எல்லா உறைகளும் பிரித்துப் பார்க்கப்பட்டன.

1989 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இது போலீசார் இயல்பாகச் செய்கின்ற காரியம். சில நேரங்களில் போலீசார் அத்து மீறி நடந்துகொண்டிருக்கலாம். அப்படி நடந்து கொண்டிருந்தால் அவைகளுக்கு நடவடிக்கையெடுக்க நான் நிச்சயமாகத் தயாராக இருப்பேன்.

இன்னமும் சொல்கிறேன். இந்த அவைக்குச் சொல்லலாம் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன் நடராஜன் மேல் மாத்திரம் அல்லாமல் இந்த வழக்கைப் பதிவு செய்யும்பொழுது கொடுத்த புகாரின்மீது செல்வி ஜெயலலிதா மீது கூடப் புகார். அந்த வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. அதைப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்த நான் உடனடியாகக் கமிஷனரோடு தொடர்புகொண்டு நடராஜன், மற்றவர்களோடு இருக்கட்டும். செல்வி ஜெயலலிதா மீது எந்த நடவடிக்கையும் தேவையில்லை என்று நான் கறாராக அவர்களிடத்திலே சொல்லியிருக்கின்றேன்.

இவ்வளவுக்கும் பிறகு என்மீது ஒரு களங்கத்தையோ, குற்றத்தையோ சுமத்தி, பதவி விலக வேண்டுமென்று சொன்னால், வந்து இரண்டு மாதம்தான் ஆகிறது; அதற்குள் போகச் சொல்கிறீர்களே, நியாயம்தானா என்றுதான் உங்களை நான் கேட்க விரும்புகின்றேன்.

நான் இந்த அறுபது நாட்களிலே, தமிழக மக்களுக்காகப் பலவற்றைச் சிந்தித்து, செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றேன். அதற்கான பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கின்றேன்; அதிலே குற்றங் குறையிருந்தால் நிவர்த்தி செய்யுங்கள்; அவைகளைத் திருத்திக் கொள்ளச் சொல்லுங்கள்; அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றேன் என்று கூறி, இந்த அவை தொடர்ந்து அமைதியாக, நாம் நீண்டகாலமாகக் கட்டிக் காத்துவந்த நம்முடைய அரசியல் பண்பாட்டுக்கு எந்த வகையான ஊனமும் ஏற்படாமல் நடத்துவதற்கு அனைவரும் உதவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதில் உரிமைப் பிரச்சினைக்குள்ளாவும் இடமில்லை; ஒரு கிரிமினல் வழக்கு, வெளியிலே நடைபெற்றிருக்கிற கிரிமினல் வழக்கு பற்றி உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டுவருவதுகூட அடிப்படையிலேயே சரியானதல்ல என்பதையும் அவைத் தலைவரவர்களே, தங்களுக்குக் கூறி அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பல விவரங்களை இங்கே சொன்னார்கள். அதிலே, பத்திரிகையிலே வந்த, நடராஜனைப் பற்றிய செய்திகள், ஒரு அரசு அதிகாரியாக இருந்து, அரசியலிலே கலந்து கொண்டார் என்பது போன்ற குற்றச்சாட்டுகள், ஆளுநர் எடுத்த நடவடிக்கைகள், அதற்கும் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற உரிமைப் பிரச்சினைக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஏனென்றால் அது குறித்து வழக்கும் இல்லை. வழக்கு, இறுதியாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் படித்த அந்தப் புகாரையொட்டி எடுக்கப்பட்ட வழக்காகும். அது ஒன்று.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 மார்ச் 28]

நாங்கள் சொல்வது, அந்த வழக்கு - நீங்கள் பல செக்ஷன்களிலே போட்டிருக்கிறீர்கள், அது நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது; அது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதற்கு எதிர்மனு செய்து வாதாடுவார்கள். அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

ஆனால், அந்த வழக்கிற்குச் சம்பந்தமில்லாத, மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எழுதிய அந்தக் கடிதத்தை நடராஜன் வீட்டிலிருந்து காவல் துறையினர் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, அதைக் கைப்பற்றி, அதிலே இங்கே சொல்கிறபொழுது முகவரி இடப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த ரசீதிலேயே, ஏழாவது அயிட்டமாகத் தரப்பட்டிருப்பது, நீல நிறப் பேடில் இருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அந்தக் கவரிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அனுப்பினார் என்று இருக்கிறது. முகவரி, சபாநாயகருக்கு இடப்பட்டிருக்கிறது. சீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) அது கடிதத்தின் மேலே. உறையிலேயே சபாநாயகருக்கு என்றிருக்கிறது. அதாவது ஜெயலலிதா, எம். எல். ஏ., தேதி 15, இடப்பட்டது. சீல் வைக்கப்பட்டது. சபாநாயகருக்கு விலாசம் இடப்பட்டுள்ளது. ஆக சபாநாயகருக்கு விலாசம் இடப்பட்டுள்ளது என்று தெரிந்ததற்குப் பின்னாலேயும், போலீஸ் கமிஷனருடைய உத்தரவின் பேரிலே அல்லது எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு, முதலமைச்சரவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் அது எப்படிப் பிரிக்கப்பட்டது-நாங்கள் சொல்வதே, அது தெரிந்துதான், அந்தக் கடிதம் இருக்கிறது என்று தெரிந்துதான், இந்த வழக்கு—உடனடியாக இரண்டு மணிக்கு கம்ப்ளெயின்ட் வாங்கியிருக்கிறார்கள், அதுவும் டைப்ட் பெட்டிஷனிலே ஒரு கம்ப்ளெயின்ட் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது, வாங்கப்பட்டு, உடனடியாக இரண்டு மணிக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு, உடனடியாக நடராஜன் வீட்டுக்குப் போய், அந்தக் கடிதம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடிதம் உங்களுக்கு என்று தெரிந்ததற்குப் பின்னாலேயும், பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கு விலாசம் இடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்ததற்குப் பின்னாலேயும், அது கிழிக்கப்பட்டு, அந்தக் கடிதம் உங்களுக்குக் காவல் துறையால்தான் தரப்பட்டது என்பது எங்களுடைய வாதமாகும்.

எனவே, அது உங்களிடத்திலே தரப்படுகிறபொழுது, நீங்கள் ஏன் யார் கொடுத்தார்—அந்தக் கடிதத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறபொழுது, அதுவும் ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய கடிதம் வருகிறபொழுது, பிரித்து வருகிறபொழுது, அதைப் பார்த்த நீங்கள் அந்தக் கடிதத்தை யார் கொடுத்தார்கள் என்பதைக் கூட நீங்கள் பதிவு செய்து கொள்ளாமல்—இங்கே கூட நீங்கள் வெளியிடலாம், வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்—இப்படி முறைகேடாக, அவசரம் அவசரமாக சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, அந்த வழக்கிற்குச் சம்பந்தமில்லாத ஆவணங்களைக் கைப்பற்றி, உங்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டு, அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதன் மூலமாகச் சபையினுடைய உறுப்பினருடைய உரிமையும், எதிர்க்கட்சிகளினுடைய உரிமையும், ஏன்-உங்களுடைய பேரவைத்

1989 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

தலைவருடைய உரிமையும் கூட, இந்த அவையினுடைய உரிமையும் கூட மீறப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த உரிமைப் பிரச்சினையே தவிர, மற்ற வழக்குகள், நடராஜன் இருக்கலாமா, இருக்கக் கூடாதா, அவர்மேல் என்ன வழக்குகள் என்பதெல்லாம் இதற்குச் சம்பந்தம் இல்லாத, இதோடு நேரடியாக, இந்த உரிமை மீறலோடு தொடர்பு இல்லாத பிரச்சினைகள். ஆகவே, உங்களுடைய வாதத் திறமையால் இரண்டையும் ஒன்றாக்கி, நீங்கள் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர அதற்கும் இந்த உரிமை மீறலுக்கும்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய ஆலோசகர் என்று சொன்ன காரணத்தால் ஆலோசகர் அல்ல என்பதற்கான விளக்கங்களை அளித்தேன், அவ்வளவு தான்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே, அதையும் கூட மறுக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வெளியிலே இருந்து மற்றவர்கள் எப்படி நினைக்கிறார்களோ அதை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் அரசியல் ஆலோசகர் என்று அதிகாரப் பூர்வமாக ஒன்றுமில்லை; அவர் குடும்ப நண்பர் தான்; ஆகவே, குடும்ப நண்பர் வீட்டிலேயிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அந்தக் கடிதம்.

தவறான முறையில் அந்தக் கடிதம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறை அத்துமீறி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற, பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பது தான் அந்த உரிமை மீறல் மூலமாக நாங்கள் வெளியிட்டிருந்ததாகும்.

(முற்பகல் 10-20)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு நான் பதில் அளிப்பதற்குப் பதிலாக, அவைத் தலைவர் தான் பதில் அளிக்க வேண்டும். காவல் துறை எடுத்த கடிதம் வேறு, அவைத் தலைவருக்கு வந்து சேர்ந்த கடிதம் வேறு. அது செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கைப்படவே எழுதிய கடிதம். காவல் துறையினர் நீதி மன்றத்திலே தந்திருப்பதாகச் சொல்வது 'ஜெராக்ஸ் காப்பி'. எனவே, யார் அவரிடத்தில் கடிதம் கொடுத்தார்கள் போலீஸ்காரரா, வேறு யாராவதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அதை அவைத் தலைவர் தான் விளக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: தலைவர் அவர்களே, நானும் ஒரு உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன்,

[1989 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது முறையல்ல, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவரையே கேளுங்கள். இது முறையல்ல, நீங்கள் உட்காருங்கள், அருள்கூர்ந்து. இதன் தொடர்பான உரிமைப் பிரச்சினையை அன்றைக்கே திங்கட்கிழமை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் தான் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். எதிர்பாராமல் அப்படி எடுக்க முடியாமல் போயிற்று. நேற்று மதிப்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களைக் கூப்பிட்டு இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்று கேட்டபொழுது, இல்லை, முறையாக எதிர்க்கட்சியினர் வந்து விட்டும், பின்பு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னதற்குப் பின்பு தான் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்பதை நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் இது எப்படி உரிமை மீறல் என்று விளக்கம் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களும் இது எப்படி உரிமை மீறல் என்று விளக்கம் சொன்னார்கள். அதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவற்றை முழுமையாக ஆராய்ந்து, இது உரிமை மீறலா, உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவதா, என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றித் தீர்மானித்து என்னுடைய தீர்ப்பைப் பின்னர் அறிவிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பின்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நான் ஒரு சுமுக சூழ்நிலையில் பதில் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே பல்வேறு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் என்னிடத்தில் வந்திருக்கின்றன. முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, இப்படி நிறைய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் அனைத்தையும் இன்று 12-00 மணிக்கு நடைபெறுகிற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் ஆய்ந்து, எதை எதை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அனுசரித்து கண்டிப்பாக நான் அவற்றை எடுத்துக்கொள்வேன். உங்களுடைய முழுமையான கருத்துக்கு இந்த அவையில் வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் அன்போடு ஒத்துழைத்து அடுத்த அலுவலுக்குப் போகுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.